

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA - MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZÖSSÉG LAPJA

LÉVF. 1. SZÁM

1998. DECEMBER

Keskeny úton....

Jézus útja. Az Egyház útja. A gyülekezet útja. A keresztyén ember útja. Az én utam. Nehéz rajta járni. Áldozatvállalással jár. A célja világos és egyértelmű: „életre visz”. Érdemes elindulni rajta.

A fenti gondolatokkal indítjuk útnak gyülekezetünk első lapját. Régi tervünket szeretnénk valóra váltani. Mindennapi életünket, gyülekezetünkben történt eseményeket, híradásokat, az olvasó elé tárni. Terveink szerint negyedévenként, vagyis évente négyszer juthatna el „híradásunk” mindazokhoz, akik örömmel akarnak tájékozódni közösségünk dolgairól.

A most elkészült lap egyben a szokásos évi „Gyülekezeti levelet” is helyettesíti. Az alábbiakban az 1998 évben megélt dolgainkról szeretnék néhány mondatban beszámolni.

A legfontosabb: gyülekezetünk él és az élő Isten gondoskodását élvezte és élvezzi ma is, aminek számos jele volt és van. A „Keskeny úton” való haladás ebben az évben is próbára tette hitünket, egyházunkhoz való ragaszkodásunkat, adakozókészségünket, tervezgetésünkbe vetett reménységünket. Néhány segítő társunk beszámolójából is kiderül, hogy mennyire szükséges figyelni nemcsak a feladatokra, hanem arra is, honnan vegyük hozzá az erőt, sokszor a bátorságot is. Idén két nagy tervünk született, melyek megvalósítása az elkövetkező évek nagy feladatai lesznek.

Árpádföldi gyülekezetünk templomával összeépítve gyülekezeti termet szeretnénk építeni, melynek jóváhagyott tervei már készen is vannak. Bibliaórák, hittanórák megtartása jelenleg a templomban folyik.

Másik nagy tervünk a mátyásföldi templomunkban karzat építése, amivel a templom férőhelyeinek számát szeretnénk bővíteni. Ennek tervei is elkészültek, sőt a jóváhagyása is megtörtént. A tervezések kiadásai ebben az évben terhelték meg költségvetésünket. A majdani építkezésekre ALAPÍTVÁNYT hoztunk létre, melynek cégbírósi jóváhagyása folyamatban van.

Gyülekezetünk az idei árvíz károsultjainak megsegítésére sietett és alig két nap alatt (ennyi idő állt rendelkezésre, hogy megszervezzük a küldemény elszállítását) több mint 110 zsák ruhaneműt (1500 Kg), 500 kg tisztítószert és több mint 300 kg élelmiszert gyűjtött össze, amit 90.000 Ft pénzbeli adománnyal együtt kárpátjai testvéreinknek elküldtünk. Az adományokat szorgos kezek segítettek kiválogatni, csomagolni Ugyancsak helyből jött a segítség az elszállításához is. Így is meg kell tanulnunk, hogy mások is ránk vannak bízva.

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok minden Testvérünknek abban a reménységben, hogy minden otthonban jelen lesz a minket meglátogató és békességet teremtő Urunk.

1998 adventje

Bíró Ferenc
lelkipásztor

Ünnepi alkalmaink:

I. Mátyásföld

Dec.20	17.00	Karácsonyi ünnepély
Dec.24	16.00	Szenteste (Istentisztelet)
Dec.25	8.30	I.Istentisztelet.
	10.30	II.Istentisztelet
Dec.26	10.30	Istentisztelet
Dec.27	10.30	Istentisztelet
Dec.31	18.00	Ősztendő

II. Árpádföld

Dec.18	17.00	Kar.ünnepély
Dec.24	16.00	Szenteste
Dec.25	9.00	Istentisztelet
Dec.26	9.00	Istentisztelet
Dec.27	9.00	Istentisztelet
Dec.31	17.00	Ősztendő

Karácsonyi gondolatok

A Bibliából mindannyian jól ismerjük Jézus születéséről szóló részt.

Csak egy-két gondolatot írok le, ami eszembe jut a karácsonnyal kapcsolatban.

Karácsonykor felerősödnek az érzelmek, sokkal szelídebben fordulunk egymás felé, gondolunk azokra is, akiket szeretünk, de távol vannak tőlünk vagy már nincsenek velünk. Megcsodáljuk a csillogó kirakatokat, a karácsony fényeit, beszívjuk a karácsonyi illatokat, a fenyő és a sütemények illatát. Szeretjük ezeket az érzéseket, szeretjük a fényeket és szeretjük az illatokat is.

Úgy mondjuk, hogy a karácsony a Szeretet Ünnepe. Ez így is van, de végig gondoltuk-e egyszer is, hogy mekkora ez a szeretet. Gyerekek és felnőttek egyaránt várják a Szentestét, hogy vajon milyen ajándékokat kapnak.

A Szenteste igazi ajándékát azonban nem a karácsonyfá alatt kell keresnünk, hanem a szívünkben, mert ez az ajándék az Atya szeretete, amit úgy mutatott meg, hogy Jézust adta értünk. Olyan ajándék ez az életünkben, amely nem csak a Szentestén jelent örömet, hanem mindig. Olyan ajándék, amiért egy életen át sem tudunk méltóképpen köszönetet mondani.

Ahogy telnek a napok, a karácsony csillogása elmúlik, az ajándékok megkopnak, elhasználnak, de Isten ajándékaiért - az életünkért, a szeretteinkért és mindenek előtt Jézusért minden nap hálát kell adnunk. Ezeket végig gondolva készülünk az ünnepre.

Molnár Rozália

KÖNYVAJÁNLÓ

Karácsony közeledik, s ezt a néhány hetet teljesen

betölti az adventi időszak várakozása, telve mindenféle munkával, tervekkel, vásárolgatással. Sokszor érezzük úgy, talán éppen szenteste a templomban

"megpihelve", hogy éppen a lelki advent maradt el újra. Pedig úgy érzem, nem szabad engednünk a Kísértőnek, akinek éppen az a célja, hogy soha ne legyen megállás, elgondolkodás, idő a

készülődésre.

Próbáljuk meg idén egy kicsit másként, hagyjunk időt magunknak és magunkra. Egy könyvet szeretnék ajánlani mindazoknak, akik fel szeretnének tölteni.

A könyv címe: A FIÚ ÉRKEZIK . Csupa rövid történet és vers, mindegyik kapcsolódik a karácsonyhoz és természetesen Istenhez . Amikor olvastam ezeket a történeteket, olyan karácsonyok jutottak eszembe, amilyenekre mindig szívesen emlékezünk. Egyszerű, sokszor megindító, máskor pedig nevetető kis írások, amelyek a maguk egyszerűségével képesek az embert adventi időszakban, az igeolvasás mellett, egy kis "pluszként" ráhangolni az ünnep tartalmára és értelmére.

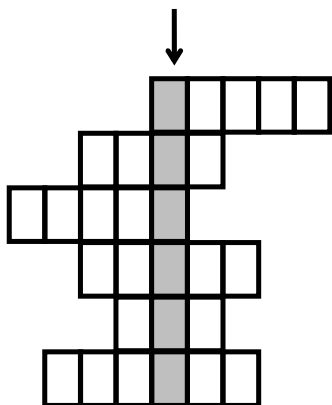
Ajánlom tehát ez a könyvet mindazoknak, akik tudnak és akarnak egy kis időt szánni a lelki adventre. Megvásárolható: a gyülekezeti iratterjesztésnél, valamint a "CLC " könyvesboltban (VII. ker., Dohány u. 82.).

Tikász András

Gyereksarok

Rejtvény

1. Az Ő születését ünnepeljük Karácsonykor.
2. Ő az első ember
3. Ő írta az egyik evangéliumot
4. Ő hozta el Istentől a Tízparancsolatot a kőtáblákon
5. Ő gyűjtötte össze bárkáján az állatokat az özönvíz előtt
6. Ebben a könyvben olvashatsz róluk

A rejtvény megfejtését 1999. január 5-ig várjuk a következő címre:

Mátyásföldi Református Gyülekezet
1165 Budapest Baross Gábor u. 23.

A helyes megfejtők között ajándékot sorsolunk ki. Ha van kedved le is rajzolhatod a megfejtést, a legszebb rajzokat jutalmazzuk.

Mikor kicsi voltam

Kiskoromban karácsonyra
 egyszer olyat kértem,
 Ami soha nem törik el,
 Megmarad egészben.

A nagymama minden boltban
 Jól utánanézett,
 S kemény, erős, vastag fából
 Vett nekem egy széket.

Nincs meg már csak az emléke,
 Eltört, mint a többi,
 Bizony látom, nem marad meg
 Semmi, ami földi.

Törhetetlen ajándékot
 Most Jézustól kérek:
 Tiszta szívet, élő hitet,
 Égi békességet.

Iványi Tiborné

EGY ÉVES A HÁZASKÖR!

Jó, nevezzük csak jótékonyan Fiala Házaskörnek, de ettől az igazság még igazság marad: felnőtt az IFI. Egyre többen mondhatjuk magunkat boldog apukának és még boldogabb anyukának, még egy-két év, és a mi csemetéink lesznek a legkisebb mini-ifisek. Milyen csodálatos látni havonta, mikor összegyűlünk, az ő kis mesékkel átszótt közösségüket, és magunk között reménykedni: talán húsz év múltán is így együtt lesznek. És ilyen szeretetteljes, tiszta erkölcsű körben felnőve talán számukra már természetes lesz egy sor olyan kérdés, amin mi órákig tudunk rágódni. Vajon kié a pénz? Aki megkeresi, vagy netán közös? De akkor miből lepem meg a házasársamat? Viszont ha ő ajándékot kap, akkor nem dukálna nekem is valami? Aztán itt van korunk nagy dilemmája: dolgozzék-e a feleség? Mi jó a gyerekeknek, ha sok legójuk van, vagy ha a kevés játék mellé van egy gyerekszívvvel érző

mamájuk, aki minden áldott nap leül velük vonatot, garázst, babaházat építeni. A férjeknek is nem jobb-e, ha egy nyugodt, vidám feleség várja otthon a tiszta lakásban finom ebéddel és néha a kedvenc sütiével, amit a kis manócskák kevertek, gyúrtak, szaggattak (szét)? De vajon mi jó a feleségnek? Lehet, hogy a diplomaosztásról ment egyenesen a szülőszobába, és szeretné szegény legalább egy picit kipróbálni magát a szakmájában.

És mit mond minderről a Szentírás?

Bizony, egy olyan asszony példaképét látjuk magunk előtt, ami messze túlmutat az évtizedeken keresztül belénkcsulykolt feleség-ideálon.

"Értéke a gyöngyét messze meghaladja. Férje egész szívével ráhagyatkozik és nem jár rosszul vele. Mindig a javára van, sose a kárára, életének minden napján... mindent beszerez, ügyes kézzel ellátja háza népét eledellel...Jól körülkötő derekát az övével és nekifeszíti karját a munkának...Kiterjeszti

kezet az elnyomott fölé, a szűkölködőnek meg a karját nyújtja...Ruhája bársonyos len és bíbor gyapjú...Az erő érzete veszi körül, vidáman néz a jövőre elé." (Péld. 31, 10-31)

Vajon fel tudjuk-e érni ésszel és szívvel ezeket az értékeket, úgy, mint a bibliai férj: "Sok asszony milyen derék, de te felülmúlod őket, mind valamennyit." Vagy mi is beletartozunk abba a nagy tömegbe, akik szerint az otthon lévő anyuka "nem dolgozik"?

És ti, férfiak, vajon szeretitek-e úgy a feleségeket, mint saját testeteket?

Nagyon elgondolkodtatók ezek a családi esték. A mindentudók bölcs mosolyával szorongatjuk egymás kezét, minden gondolatunk közös, és úgy hisszük, mindenre tudjuk a választ. Boldogan éneklünk, és megelégszünk a 35 négyzetméteres garzonlakásunkkal és a fizetésünkkel. Most még olyan egyszerűnek tűnik szeretnünk egymást. Hiszen ezért házasodtunk össze! De akkor hogy tud mégis minden második házasság zátonyra futni? Mikor és miért rontjuk el? És miért nem vesszük észre?

Még most, az elején kéne valamit nagyon jól megtanulnunk. Valami mennyei titkot megsejtenünk,

vagy legalább tudni róla, hogy van. Mert a Biblia szerint van. "A férj elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Felette nagy titok ez."

Lehet, hogy Isten nélkül képtelenek vagyunk megőrizni a legnagyobb boldogságunkat? Lehet, hogy a mi Mennyei Atyánk segítségével kell ahhoz is, hogy a mi tükörképeink, ezek a most még kekszét rácsáló kismanók majdan biztos lábbal álljanak a világban, egy szilárd erkölcsrenddel és makulátlanul tisztán?

Ezekre a kérdésekre keressük a választ, és bizony nem egyszer e nélkül térünk haza. De nem baj, mert legközelebb ugyanott folytatjuk, mert kell lennie megoldásnak, annyi bizonyos. Aztán ha olykor-olykor pontot teszünk nagy nehezen egy téma végére, rá kell döbennünk, hogy szóról-szóra ugyanaz van megírva abban a Nagy Fekete Aranybetűs Könyvben is.

Horváth Diana

Szeretettel várunk minden fiatal házast alkalmainkra minden hó első hétfőjén 18 órakor a Gyülekezeti Házba.

Mátraházi csendesnapok...

A felnőtt bibliaórák mátraházi csendesnapjai az idén is szeptemberben voltak. Az indulással járó kezdeti izgalom után, sikeresen megérkeztünk a hegycsúcsára lógó felhőkkel övezett Református Üdülőbe, csoportunk számára a már jól ismert helyre. A szobák kiosztása és elfoglalása már rutinosan történt. Örültünk szobatársainknak, majd egymásnak a hamarosan ebédre hívogató kolompaszó hallatán, összegyűlve az ebédlőben. Már a szánkban éreztük az ismert ízeket, amelyek az idén is nagyon jók voltak. Élveztük a konyha finom ételeit, de mi háziasszonyok, főleg a kiszolgálás örömeit.

Tiszteletes Úr ismertette a heti várható foglalkozások beosztásait. Ezek álltak a reggeli és esti áhitatból. Reggelenként a Bibliaolvasó Kalauzt követve a Zsidókhöz írt levél alapján foglalkoztunk olyan kérdésekkel, mint:

- Ki az úr az életben, Isten vagy én?
- Teljességgel Istenre tudom-e bízni az életemet, vagy tusakodok Vele?
- Hibáztatom-e Istent problémáimban?
- Az Isten melletti életet - a földi vagy az örök életet - választom-e?

Az idő közben gyönyörű naposra változott és kitartott egész héten. Ebéd után pihenőkkel, rövidebb-hosszabb túrákkal, nevezetes helyek megtekintésével töltöttük az időt vacsoráig.

Ezt követték az esti beszélgetések, amelyek vezérfonalát Márk evangéliumából vettük. Ennek témái voltak:

- Honnan, milyen problémából jöttünk ide?
- Kit hallgatunk, Jézust vagy mást?
- Feltöltekezés arra, mit lehet otthon továbbadni. Vállalom-e a hitem, az Isten melletti életem?
- Ki mit tud haza vinni, kit mi vár otthon?

Feladatult kaptuk, vigyük le amit Isten velünk üzen "hegyen látható a lelki sugárzásuk".

Utolsó este közösen hálát adtunk az itt kapott élményeinkért, feltöltekezésünkért. Köszönetünk egyaránt szólt a tanítónknak és a gondviselő jó Atyánknak.

Takács Marcsi

Beszámoló az ifjúsági csendeshétről

Gyülekezetünk ifjúsága csendeshétét augusztus 14 - 20-ig Vasváron töltötte.

Mindig nagyon várjuk ezt az időszakot, mert ilyenkor nincs rohanás, munkahely, tanulás - békességre és csendességre találunk. Igazán tudunk Istenre és egymásra figyelni.

Ezen a héten megvizsgálhattuk hitünket, mert minden délelőtt Jézus tanítványairól beszélgettünk, és persze saját magunkba kellett néznünk. Jézus munkáját egy kis gyülekezettel kezdte. Ezzel azt akarta kifejezni, hogy a keresztyénség közösségben tud létrejönni és megmaradni. Krisztus ügye közösségi ügy. Különböző emberek gyülekezete, akik azért tudnak együtt maradni, mert Jézussal együtt élnek.

Beszéltünk Bertalanról, Fülöpről, Andrásról, Péterről és Jánosról, akik nem voltak népvezetők, írástudók. Mindegyikük egyszerű ember volt. Érezték Jézus vonzerejét, vágytak vele együtt lenni, volt bátorságuk megvallani tanítványságukat.

Az esti alkalmakon pedig mindig más-más témát jártunk körül.

Az egyik izgalmas téma a szerelem volt, amely mindegyikünket foglalkoztat, körülvesz. Nagyon őszinte beszélgetés volt. Egyéni tapasztalatok hangzottak el, kérdéseket tehetünk fel egymásnak és őszinte válaszokat kaptunk. Szó volt az "egymással járás" időszakáról és a házasságra készüléstről is. Ha valaki

nem tudta megkérdezni a felmerülő problémáját, akkor az este folyamán vagy a hét többi napján lehetett négy szemközt is beszélgetni és segítséget kérni a fiatal házaspároktól.

A másik nagy téma a gyülekezetünkben felmerülő szolgálatokkal volt kapcsolatos. Próbáltuk a feladatokat a Kis és Nagy IFI között megosztani, és a stafétabotot átadni a fiatalabbaknak.

A következő estén hallhattunk reformátusságunk alapjairól, és ha valamit nem értettünk, akkor egyszerű, érthető válaszokat kaptunk.

Azonban nemcsak a hitünkkel és a feladatokkal foglalkoztunk, hanem Döröcskén strandoltunk is és feldobtuk vidámságunkkal az ott pihenőket. Amikor sikerült gúlát építenünk, mások is tapsoltak és szurkoltak nekünk. Egyik este 10 órától fűrdhettünk a vasvári Camping gyógyvizében. A többi szabadidőben fociztunk, röplabdáztunk, tollasoztunk és kézműves délutánt is rendeztünk.

Kicsik és nagyok egyaránt jól éreztük magunkat, testi és lelki felüdülésben volt részünk.

Tíz éve vagyok az Ifjúság tagja, ez egyfajta Jubileum. Jó ilyen közösségben és szeretetben élni.

Isten áldását kérem a vállalt feladataink ellátásához és hitünk megéléséhez.

Sasinszki Csilla

Három éves a Gitáros Istentisztelet!

Hosszú előkészítés és aggodás kísérte a Gitáros Istentisztelet 1995. októberi bevezetését. Vajon fogja-e érdekelni a gyülekezetbe járó embereket, mit szólnak az idősebbek, elkezdni könnyű, de ki fogja folytatni az alkalmakat - így fogalmazódtak meg a leggyakoribb kérdések. Az ötlet a gyülekezet nagy IFI-jének egy zempléni kirándulásán fogalmazódott meg: jó lenne az ifi-s énekeket magasabb környezetben énekelni, szükség lenne biztonságtételekre, biztatásokra az idősebbek bevonásával.

Mik az Istentisztelet főbb jellemzői?

Követi a Református egyház istentiszteleti rendjét, középpontjában Isten Igéjének hirdetése áll. Más azonban a formája. Több ének szerepel, nemcsak az ifjúság által kedveltek, hanem a gyülekezeti énekeskönyvben lévők is, kicsit másképpen, pergőbb, élénkebb stílusban. Az énekek szövegét kivetítjük a falra, így emelt fővel lehet dicsérni Istent. Az énekek kísérésére egy kis zenekar alakult a gyülekezet tagjaiból. Az énekek előtt mindig bevezető hangzik el a szövegek lényeges elemeit, mondanivalóját a hallgatóság figyelmébe ajánlandó. Az énekek közötti szünetekben

lehetőség nyílik személyes bizonyágtételek elmondására, személyes beszámolók, versek, zenei darabok bemutatására. Sokan éltek ezzel a lehetőséggel a három év alatt.

Jellemző, hogy a gyülekezeti tagok is hozzájárulnak az Istentisztelet lebonyolításához köszöntő elmondásával, vagy az Istentisztelet kezdő imádságával.

A templomi alkalom a Gyülekezeti Házban folytatódik tea, sütemény mellett lehet beszélgetni, ismerkedni.

Néhány szó a névről. Nem túl szerencsés, hisz nem az a fő jellemzője, hogy gitárokkal kísérik az éneket, hisz használunk más hangszereket is. Ugyanakkor nem akartunk ifjúsági jelzővel sem illetni, hiszen nem csak fiataloknak szól, hanem az idősebb generációnak is.

Viszont mégis csak kellett valamilyen jelző, hogy mert sajátosságaiban eltér a hagyományos Istentiszteletektől. Nem találtunk jobbat, maradt a Gitáros Istentisztelet, mint elnevezés.

A három év tapasztalata azt mutatja, hogy gyülekezetünk nemcsak megszokta és elfogadta a Gitáros Istentiszteletet, de egyre többen vállalnak aktív szolgálatot az idősebb generáció tagjai közül is.

Jó lenne ha minél többen tudnának arról, hogy minden hónap első vasárnapján délután 3/4 5-től (hisz előtte énektanulás!) Gitáros Istentisztelet van a Baross Gábor u. 23. szám alatti református templomban!

Pordán Ákos

ÉVKÖZI ALKALMAINK

Mátyásföld (Baross Gábor u. 23.)

Vasárnap	10.30	Istentisztelet
	11.30	Hittanóra
	12.30	Konfirmálók előkészítése
	16.00	Felnőtt konfirmálók előkészítése
	17.00	Ifjúsági óra (Felnőtt ifjúság)
Havonta kétszer 15.00		Cinkotai vagy mátyásföldi Idősek Otthonában istentisztelet
Hétfő	18.00	Havonta az első hétfő: Fiatal Házasok órája
Szerda	19.00	Fiatalok imaórája
Csütörtök	18.00	Felnőttek bibliaórája
Péntek	17.30	Ifjúsági óra (20 év körüliek)
Szombat	17.00	Ifjúsági óra (Tini korosztály, 13 év fölött)

Az alkalmak a Gyülekezeti teremben vannak, kivéve az istentiszteleteinket.

Árpádföld (Menyhért u. 42.)

Vasárnap	9.00	Istentisztelet
Péntek (télen)	14.30	Felnőtt bibliaóra
(nyáron)	17.30	Felnőtt bibliaóra
	16.00	Hittan óra

Alkalmainkat az árpádföldi templomban tartjuk

Hivatali idő:

Hétfő	10.00 - 12.00
Csütörtök	10.00 - 12.00; 16.00 - 17.30

Cím: 1165. Budapest, Baross Gábor u. 23.
Telefon: 403 - 6855